

[Justitsministeren]

gennemarbejdet til, at det kan gennemføres på det foreliggende grundlag.

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at den holdning, som de enkelte folketingsmedlemmer har til lovforslagene, ikke er et spørgsmål om, hvorvidt man er for eller imod de homofile, men et spørgsmål om, hvordan man mest hensigtsmæssigt og forsvarligt kan indrette lovgivningen, så den også er fyldestgørende for de homofile.

Jeg er alvorligt bange for, at en gennemførelse af lovforslagene med et spinkelt flertal vil føre til det modsatte resultat af det, forslagsstillerne ønsker. Det ville efter min mening – og det blev også udtrykt tydeligt af min forgænger ved førstebehandlingen af forslaget – være meget bedre for de homofile, såfremt dette Ting i bred enighed gennemførte nogle lovændringer, som ikke er helt så vidtgående som forslagene, men som tilgodeser alle de homofiles reelle behov for at blive ligestillet med andre.

Min forgænger sagde – og det gentager jeg gerne – at en sådan fremgangsmåde kan jeg medvirke til, for den ville jo også være i fuld overensstemmelse med flertallet i den kommission, som fru Ebba Strange henviste til, og som Poul Dam så godt og klogt ledede, men flertallet havde jo en anden opfattelse end den, der nu lægges frem fra S' og SF's side. De synspunkter, som flertallet lagde frem, tror jeg ville være en reel forbedring af bossers og lesbiskes retsstilling uden de negative konsekvenser, som jeg er overbevist om at de fremsatte lovforslag – også med de stillede ændringsforslag – vil få, såfremt de vedtages.

Pia Gjellerup (S):

Jeg føler trang til at komme med nogle kommentarer til justitsministerens indlæg, og det er kommentarer, der drejer sig om, hvordan Folketinget arbejder og har arbejdet i denne sag.

Justitsministeren brugte flere gange udtrykkene »kort tid« og »for ganske nylig«, og det var i forbindelse med ændringsforslagenes fremkomst på baggrund af de spørgsmål, vi har stillet Justitsministeriet og fået svar på. Det var næsten med – sådan forstod jeg det – en lille smule hoveren over, at også det seneste svar fra Justitsministeriet, nemlig en kommentar til ændringsforslagene, giver forslagsstillerne anledning til at ændre på ændringsforslagene, sådan som jeg skitserede det tidligere.

Jeg må sige, at i den tid, jeg har været herinde – det strækker sig dog ikke så forfærdelig langt tilbage – har jeg været vidne til adskillige behandlinger, der svarer til denne, måske bortset fra, at Retsudvalget eller andre udvalg ikke ville være så tålmodige med hensyn til at modtage besvarelser fra Justitsministeriet.

Vi har behandlet denne sag med spørgsmål helt tilbage fra december måned – spørgsmål, som i øvrigt har været stillet tidligere – og det har igennem de to samlinger, hvor vi har haft lejlighed til at behandle forslaget, været klart fra begyndelsen, at der ville være overordentlig stor mulighed for at få forslaget vedtaget. Det måtte da tilsige, mente vi, at Justitsministeriet så sin egen interesse i at medvirke med bistand til forslagets tilvejebringelse i en rimelig og rigtig form. Vi har imidlertid selv måttet bruge overordentlig mange kræfter, fordi Justitsministeriets besvarelser ind imellem har været af mere polemiserende karakter end af vejledende karakter.

Vi har haft lejlighed til at bemærke et af svarene i dag, nemlig svaret vedrørende en udhuling af indvandrerstoppet – og det er der tilstrækkelig mange der har sagt noget om og tilbagevist, så det behøver jeg ikke – men det er et eksempel på polemik, som jeg ikke synes er rimelig at blive præsenteret for.

Imidlertid er der svar undervejs til Retsudvalget, som vel også burde have været fremme i Retsudvalget inden andenbehandlingen, og det er svar på spørgsmål nr. 14 og 16. Det er i øvrigt de svar, der henvises til i det, jeg nævnte før, de polemiserende svar med udhulingen af indvandrerstoppet. Men disse svar, der altså ikke er fremkommet, men som jeg har haft lejlighed til at se, har en betydelig mere seriøs tone i sig og har en betydelig mere reel formulering af spørgsmålet om dansk bopæl og dansk statsborgerskab. Jeg vil tillade mig at citere fra dette bilag, og det er et svar fra Justitsministeriet, og det er dateret den 23. maj 1989, hvor man på side 3 skriver:

»Der bør således også over for homoseksuelle udlændinge, der ønsker visum med henblik på at komme til Danmark for at indgå et registreret partnerskab, ligesom for andre udlændinge, der ønsker at komme hertil med henblik på indgåelse af ægteskab, stilles krav om, at den pågældende forudgående har haft personlig kontakt med den i Danmark fastboende person, med hvem partnerskab skal indgås.«